

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 283

Leden 1979

Ján Papánek

DO ROKU 1979

Rok 1978 prebiehal a skončil v znamení napnutia a nepokojev, ale aj ve znamení pripomínania si významných výročí na poli politického i ľudského denia. Bolo tomu tak zvlášť pokiaľ sa týka Československa. Tam boli radostné, ale i smutné výročia a usilujeme, aby vývoj k horšiemu bol zvrátený. Ide to pomaly a náznak malého úspechu je pozorovať i v tom, že totalitárne režimy sa necítia byť isté. Každý prejav nesúhlasu s nimi a odporu obyvateľstva hneď sa snažia umlčať a násilím potlačiť. Prenásledujú zvlášť podpisovateľov Charty 77 a tých, čo s nimi súhlasia.

Slobodnému svetu sme sa snažili pripomínať nebezpečie v tom, že ponecháva utláčaných ľudí a malé národy na pospas násilníckym totalitárnym režimom a stálou pomocou a roznoznými jednami im umožňuje existenciu a upevňuje ich jestvovanie.

Dokladom tohoto smutného a nezodpovedného vývoja sú i Spojené národy, ktorých počet vyrástol z 51 na 151 členov. Aspoň polovička ich je nezralých na spolurozhodovanie o závažných svetových problémoch. Sú často nástrojom bohatých arabských alebo komunistických zemí. Prakticky vo všetkých rozhodovaniach ich nasledujú alebo s ich pomocou vedú, ako sú toho dokladom rezolúcie posledného Valného zhromaždenia, ktorých bolo od 19. septembra odhlasovaných 231, ktoré nebere nikto vážne a zasadanie bude v januári ešte pokračovať. Spojené štáty a západná Európa s niekoľkými ďalšími rozvinutými zemiami, ktoré z veľkej časti financujú Spojené národy, prestávajú mať akýkoľvek vliv v nich.

O ľudských právach sa behom roku mnoho hovorilo, ale sa málo vykonalo v záujmu trpiacich a prenasledovaných ľudí i celých národov. V Európe mala priniesť úľavu belehradská konferencia. Tato však len utvrdila komunistov, že môžu beztretné útlak prevádzat' a zvyšovať bez ohľadu na helsinské ujednanie z roku 1975. Využívajú ich ustanovení len pokiaľ sú im užitočné vo veciach bezpečnosti, hospodárskej pomoci a technologic. Bolo spomínané tiež tridsiaté výročie odhlasovania Spojenými národmi Univerzálnej deklarácie ľudských práv. Mnoho sa o tom rečnilo a písalo po celom svete, ale úľavu to neprinieslo. Valné zhromaždenie Spojených národov tomu venovalo celý jeden den rečí a sl'ubov. Zvlášť sa tento útlak javí v Československu, kde sa počet ľudí pozbavených živobytia a slobody zvyšuje, pretože sa opovážili a opovažujú poukazovať na veľký útlak a porušovanie domácich zákonných ustanovení a medzinárodných záväzkov. Inštitúcie Spojených národov, ktorých povinnosťou je ochrana ľudských, politických a občanských práv vyplývajúcich z ustanovení Charty, vidia a odsudzujú závädy len v Izraelu, v Južnej Afrike, v Rhodesii a Chile.

Dnes sa vážne uvažuje o tom, aby prevedená bola revízia celej štruktúry Spojených národov, ak sa nechcú úplne vyradiť z medzinárodného denia. Ovšem i generálny tajomník by musel zodpovednejšie jednat' ako dosiaľ. Jeho postavenie je ťažké, ale

Charta Spojených národov mu dáva veľkú pravomoc a nemusel by prevádzat' všetko, čo si Sovieti s ostatnými totalitárnymi krajinami želajú.

Iný problém, o ktorom sa stále hovorí a jedná, hlavne mimo podu bezmocných Spojených národov, je zníženie zbrojenia. Súčasne však pozorujeme, že sa zbrojí viac, ako kedy v minulosti, čo nenasvedčuje mierovým úmyslom totalitárných zemí, zvlášť Sovietov, ktorí držia 900,000 armádu v strednej Európe. Nenasvedčujú tomu aj lokálne boje a revolty v Latinskej Amerike, v Afrike, na Blízkom východe, kde snahy o mierové riešenie ostávajú nesplnené, a po celej Azii.

Sovietom záleží na tom, aby boli vo svete neustále nepokoje, vnútorné i medzinárodné, sami zosilujú svoje pozemné, letecké i námorné zbrojenie a súčasne sa snažia neutralizovať nukleárne zbrane, hlavne Spojených štátov, v ktorých má slobodný svet prevahu. Stálym jednaním a odklady skončenia týchto jednaní naznačujú a snažia sa nielen oslabiť, ale aj demoralizovať ľudí a všetky národy túžiace po mieru.

Rok 1978 bude smutne zaznamenaný aj vývojom v Číne, naviazaním diplomatických stykov so Spojenými štátmi. Obet'ou sa stáva Čínska republika na Taiwane. Je to relatívne pokroková a najrozvinutejšia krajina, vedľa Japonska, vo východnej Azii. Terajší vývoj a jej osud nám pripomína rok 1938 a Československo. Tam tiež zbierali peniaze a zlato na obranu Republiky pred hrozbami a výbojom nacistickej totality, ako to dnes činia na Taiwane.

Sl'ubuje sa, že komunistická Čína im dá pokoj, ale až bude zvyšovaný jej nátlak proti Taiwanu ostatný svet bude prihliedať k tomu ako ho pohltí. Pre Československo mala nekomunistická Čína význam i v 1948, pretože to bola vtedy jediná veľmoc, ktorá vo Spojených národoch v Bezpečnostnej rade podporovala svojim hlasom záujmy Československa proti Sovietom.

Rok 1978 bude zaznamenaný i tým, že sa od doby reformácie dostáva na pápežský stolec nie Ital, ale rodený Poliak, ktorý prežíval a poznal nacistický i komunistický útlak a veríme, že bude používať vlivu tejto duchovnej veľmoci v záujmu trpiacich obyvateľov strednej a východnej Európy. Dúfajme, že v tomto znamení bude rok 1979 štedrejší pre malé národy a ich obyvateľov túžiacich po spravodlivom pokoji. Ovšem dokiaľ budú Spojené štáty a celý západ pokládať sovietske výboje za nedotknuteľné a budú pri každom ďalšom sovietskom nápore ustupovať ako dosiaľ, budú strácať pozíciu za pozíciou. Snažme sa, aby sa tak nestalo.

**Nový rok, nové naděje!
Získejte nové členy.**

VĚSTNÍK

January 1979

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Leden 1979

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

Novoroční projev amerického chargé d'affaires v Praze

Konec starého roku a začátek nového je tradičně dobou zamyšlení, oslav a vyjádření tužeb. Je to doba, kdy se svými přáteli sdílíme vzpomínky a naděje. A v tomto duchu bych chtěl, jménem amerického lidu, vyslovit lidu Československa u příležitosti Nového roku 1979 vroucné a upřímné blahopřání.

Historické svazky Československa s Amerikou jsou dokonce staršího data, než si mnozí z nás myslíme. Už roku 1508 byla v Plzni vydána kniha s titulem "Spis o nových zemích a o novém světě" od Mikuláše Bakaláře z Plzně a v sedmdesátých letech 18. století český a slovenský lid se sympatiemi sledoval boj amerických kolonií o nezávislost. V dalších stoletích se vytvářely pevnější svazky soustavnou výměnou informací a lidí . . .

Češi, Moravané a Slováci, kteří po staletí přicházeli do Spojených států, přispěli k fyzickému a duchovnímu rozvoji naší země. Obohacovali její kulturu, při čemž si zachovali svou vlastní identitu a svazky ze země svého původu.

V letech 1918 a 1945 sympatizující a stále zralější Amerika mohla být hrdá na to, že pomohla národům Československa v jejich úspěšné snaze utvořit nezávislou První republiku a osvobodit jejich zemi od okupačních sil.

Už od založení republiky Spojených států jsme, jak o tom svědčí různé příklady, společně pěstovali pevný smysl pro státnost a touhu vytvářet svou národní budoucnost v našich vlastních hranicích na základě sebeurčení, bez jakéhokoliv cizího zasahování. Společně jsme se angažovali v První a Druhé světové válce, kdy jsme byli spolubojovníky o mír a svobodu . . .

V novém roce budujeme především na těchto duchovních silách, které nás spojují, abychom dodali nový elán oficiálnímu úsilí o řešení otázek, jež nás rozdělují, aby se tyto otázky staly věcí minulosti; a pokročně na cestě k vztahům, jež by se vyznačovaly větší spoluprací a hlubším přátelstvím.

Dovoľte mně, abych každému z vás a vašim rodinám popřál Veselé vánoce a skutečně šťastný Nový rok . . .

Robert H. Frowick na rozhlas
"Hlas Ameriky"

Olympijské hry v Moskvě

Poslanec Dante B. Fascell (D-Fla), předseda, a senátor Claiborn Pell (D-R.I.) místopředseda komise "Commission on Security and Cooperation in Europe" vydali prohlášení proti zákazu Sovětského svazu. V tiskové zprávě odsuzují Sovětský svaz, že nepřipustí vysílání Rozhlasu svobodné Evropy a Svobody (Radio Liberty) z Moskvy na olympijských hrách, což je porušování Závěrečného aktu Helsinské dohody, kterou podepsalo 35 zemí, včetně Sovětského svazu. V úmluvě se výslovně slibuje zlepšit a rozšířit svobodné zdroje informací všeho druhu.

Ve zprávě se poukazuje na to, že Sovětský svaz nadále ruší vysílání amerických stanic a tím že porušuje svůj slib.

Dva členové kongresu žádali mezinárodní výbor olympijských her, aby vyšetřil chování Sovětského svazu a doporučil, aby zúčastněné země též vystoupily proti sovětskému rozhodnutí.

Sovětský ministr sportu Sergei Pavlov prohlásil, že sovětský olympijský výbor se rozhodl zakázat přístup americkým stanicím Radio Free Europe a Radio Liberty, poněvadž "téměř všichni redaktoři jsou špióny CIA a vysílají jenom falešné informace, které šíří nenávisť vůči Sovětskému svazu ve světě".

Posl. Fascell a senátor Pell se ohradili proti tomuto nařčení.

"Poštovní pytel" z Moskvy

Čteme o zákazu vysílání a rušení stanic Radio Free Europe a Liberty do Sovětského svazu. Je to sice proti Helsinské dohodě, kterou Sověty nedodrží, ale to nevádí, aby američtí optimisté nesnili stále o détente. Přistoupilo se dokonce na vysílání "Radio Moscow" po vzduchových vlnách na radiovou stanicí WSDR, Sterling, v severozápadním Illinois. Na zkoušku americká stanice přijala k volnému používání programy v anglické řeči. Na programu "Moscow Mailbag", patnácti minutovém, budou dávány odpovědi na otázky o domácích poměrech v Sovětském svazu a vztazích sovětsko-amerických. P. Carey Davis je názoru, že by to mohlo být zajímavé si vyslechnout, jak se jim v Sovětech dobře daří atd. Mohli bychom jim prý poslat naše pásky na výměnu, program "recipes" (neřiká čeho) a program amerického zemědělství.

Rakousko proniká železnou oponou

Poprvé po šedesáti letech Rakušané a Maďaři se mohou volně navštěvovat bez cestovního víza. Očekává se, že počet návštěvníků se ztrojnásobí. Je to velká změna v porovnání s poměry po maďarské revoluci, kdy 200 mil dlouhé rakousko-uherské hranice byly střeženy asi tak, jako jsou dosud hranice s Československem. Po roce 1965 začal v Maďarsku pozvolný proces uvolňování, hlídky z věží, míny z polí byly odstraněny. Na 600,000 Rakušanů navštívilo Maďarsko v minulém roce, očekává se letos přes milion lidí. Loni 400,000 Maďarů navštívilo země na západě, včetně Rakouska.

Rakouské šilinky turistů umožní Maďarům, aby také mohli cestovat na západ, poněvadž dvě-třetiny turistických valut ze západu je dáno do fondu k financování cest Maďarů na západ. V očekávání turistického ruchu Budapešť staví dva hotely. V několika starých, historických městech nedaleko Vídně je též stavební ruch, na který přispěly rakouské banky úvěrem 300 milionů dolarů.

Na stanicích stačí vyplnit lístek k orazítkování. Dovoleno je nakupovat a prodávat cokoli, jen nákup "uheráků" salámů je omezen na tvrdé valuty. Celní prohlídky budou minimální, průchod na hranicích má být urychlen. Za tím účelem byly vybudovány silnice na přechodech mezi Vídní a Budapeští.

Rakousko má podobné úmluvy s Polskem a Rumunskem, kam se též může cestovat bez víza.

A nyní se tážeme, jak je to s Československem? Režim dovoluje cestování občanům na východ, značně omezuje však cestování na západ a odůvodňuje to výmluvou, že nejsou valuty. Maďarsko našlo pro to řešení. V Československu se sice uděluje "devisový příslib", který je však mnohým zamítán z nedostatku cizích valut. Přednost ovšem mají komunisté a organizované výpravy atd. O příslib se žádá 1. ledna a na odpověď (obvykle zamítavou) se čeká tři měsíce.

Z událostí v Československu

Pražský rozhlas hlásil dne 10. prosince, že počínaje 1. lednem, z rozhodnutí nejvyšších vládních orgánů budou zavedeny pokuty a tresty za malé výkony v průmyslu, za špatnou práci a za odpadky. Musí se prý vyrábět lépe a více. Na zkoušku bylo loni zavedeno šetření ve dvanácti výrobních a hospodářských stanicích a zjistily se hříchy, za které budou prý velké pokuty. Bude se strhávat ze mzdy, nebudou bonusy, ani odměny. Bude na špatný výkon doplácet i celek, poněvadž nebudou udělovány fondy na sociální a kulturní podniky. A nebude nic platné se vymlouvat, že špatný výrobek byl zaviněn vadnými polo-tvary nebo surovinami. Továrna měla za povinnost odmítnout surovinu, když nevyhovovala předpisům.

Výtka je jistě správná, jenomže vina spočívá jinde, na celém komunistickém systému. Až dosud si komunisté předcházeli tovární dělníky, obzvláště když měli správnou legitimaci, a obsazovali ředitelská místa věrnými, byť neschopnými soudruhy. Západní odborníci již dlouho poukazují na malý výkon v průmyslu a na mezinárodních trzích se kritizuje podřadná jakost československých výrobků. Již dávno minuly doby, kdy zboží "Made in Czechoslovakia" se těšilo výborné pověsti ve světě.

Je také každému dobře známo, že dělníci pod ochranou komunistického systému, aby šetřili svých sil na "melouchy", (soukromou práci na černo), za které jim občan dobře zaplatí, když marně čekal na úřad, aby mu poslal objednaného malíře, zedníka, střechaře atd. Je tu též problém nedostatku stavebního materiálu, který není k dostání, když by občan si chtěl udělat práci sám, ale o který se dovede postarat melouchář, poněvadž často bývá u pramene.

Vtip otištěný v austrálském časopise "Hlas domova" je zcela namístě:

"Kterýsi pražský soudruh navštívil přítele v Moskvě. Volod'a vyveze na víkend Pepíka na svou daču, řekněme v Peredělkínu. Pepík je udiven luxusem, jímž je přítelova dača vybavena a s údivem se neskryvá: "Máš to tu nádherné, Volod'o, báječné. Ale prozrad' mi: jak si něco tak komfortního můžeš při poměrně malém platu dovořit?" - Podívej se, to je docela jednoduché. Vidíš tamhle vzadu ten nový most? Já jsem se sprátelil v době stavby s několika zedníky . . ."

Rok poté zajede Moskván do Prahy a Pepík ho na oplátku koncem týdne zaveze na svou chatu v Posázaví. Volod'a se diví ještě víc, něco tak dokonalého dosud neviděl. "Promiň," povídá, "mohu se tě zeptat na něco intimního? Vyděláváš přece o něco méně než já. Jak sis mohl postavit takový palác?" - "To je jednoduché, soudruhu. Vidíš tamhle vzadu ten nový most?" - "At' koukám, jak koukám, žádný most nevidím." - "Nu, právě!"

Nové vládní nařízení o pokutách se týká též "signalizantů". Původně slovem signalizant se mínil zaměstnanec na dráze, který dával znamení o pohybu vlaku. Nyní se slova používá - jak píše Ota Filip - i v průmyslu. Zde je příklad: Rekněme, že je velký nedostatek stěračů osobních aut (windshield wipers). Továrna, která je má vyrábět, se slavnostně zaváže ve dnech "vítězného února", že příště zaplaví trh stěrači. Únorový sníh sice roztál, ale z opatrnosti, aby se pojistil, signalizant vyšle varování. Nic se nestane, ale zabezpečil se svým signalizováním před zimní kalamitou, až stěrači zase nebudou.

Každý národní podnik musí mít své signalizanty. První varuje velkoobchody, např. že nebudou náhradní součástky zemědělských strojů. Velkoobchod signalizuje špatnou zprávu strojním stanicím, státním statkům a zemědělským družstvům. Odtud se signalizuje špatná zpráva ministerstvu zemědělství, odtamtud to jde na ústřední výbor strany, který vydá patřičné usnesení a pohrozí továrně, která měla za úkol vyrábět náhradní kolečka. Soudruzi v továrně se poradí a na příštím významném výročí vydají slavnostní prohlášení. A tím je kruh uzavřen.

Dle posledních zpráv byla Praha postižena sněhovou záplavou. Studenti byli povoláni do ulic, aby vykopali město.

Chicago bylo postiženo podobnou pohromou. Situace byla stížena tím, že je na milion vozů ve velkém Chicagu a že na ulicích byla osobní auta zaváta sněhem. Tisíc velkých pluhů a jiných strojů a na 2,500 placených zaměstnanců pracuje ve dne v noci bez přestání. Je velká pohotovost policie, hasičů a náhradních sil. Naštěstí jsou ve městě vždy velké zásoby potravin a nákladní auta jsou v pohybu. Obáváme se, že Praha nemá na skladě tak velké zásoby k výživě obyvatelstva plynulým zásobováním.

Smutné výročí

Dne 16. ledna bylo tomu deset let, co Jan Palach si zapálil benzinem polité šaty u sochy svatého Václava. Obětoval svůj život, aby svým činem probudil svědomí národa i světa. Jeho pohřeb se stal manifestací a holdem mučedníků. V Karolinu bylo tklivé loučení a rektor university se rozloučil s mladým vlastencem za všechny, nejen za fakultu a studenty. Z Karolinu šel průvod s rakví přes Staroměstské náměstí k budově filosofické fakulty.

Co následovalo, jakých hnusných činů se dopustila vláda, máme v živé paměti. Studenti, kteří stáli čestnou stráž na pohřbu a jiní, kteří se zúčastnili pohřbu byli fotografováni a vyloučeni ze studií. Mučedník byl pohřben na Olšanech, když ale lidé chodili k jeho hrobu, aby kladli květiny a uctili jeho památku, úřady převezly jeho pozůstatky na venkovský hřbitov.

Nedávno na návštěvě Prahy američtí senátoři se skupinou vedenou senátorem Claiborne Pellem (D-R.I.), který byl spolupředsedou americké komise pro splnění helsinských dohod, položili kytici rudých karafiátů u sochy sv. Václava k uctění jeho památky. Sotva senátoři odešli, policie odklidila květiny.

Doma komunisté vládnu terorem, čím víc se bojí o své vratké postavení, tím víc pronásledují, kdekoli by se zvedl hlas svobody. Marné jsou však jejich snahy vyhladit tuto touhu po svobodě. Ve svobodném světě se udržuje symbol Palachův. Jsou po něm pojmenovány ulice a krásné pomníky upozorňují kolemjdoucí na jeho oběť ve znamení svobody.

Soud se Šabatem

Dr. Jaroslav Šabata byl odsouzen soudem v Trutnově na devět měsíců za urážku policie. Svobodný svět se velice zajímal o jeho případ a tento zájem pravděpodobně zapříčinil, že trest byl zmírněn. Vláda "šila" na něho mnohem větší trest za "rozvrat", nedovolené zahraniční styky atd. Je možné, že i cesta jeho syna, který žije ve Vídni v exilu, k vlivným francouzským komunistům a jejich přímluva též zapůsobily na rozhodnutí komunistů soudců.

Prof. Šabata se významně zúčastnil "Pražského jara" jako komunisty, který si přál dát komunismu lidskou tvář a byl zato vězněn. Po svém propuštění z vězení podepsal Chartu a stal se později mluvčím Charty po zesnulém prof. Patočkovi a po nemocném Dr. Hájkovi. Byl prý jeden z iniciátorů schůzek s Poláky na hranicích, kde byl dopaden nedaleko Trutnova a vězněn od 1. října.

Komunistům není lhostejné, co si o nich Západ myslí. Ve svobodném světě se píše mnoho o chartistech a proto úřady považují za rozumné se zbavovat vyhoštěním těch nejznámějších chartistů v naději, že jim budou méně škodit v exilu než doma. Znemožněním existence celé rodiny, vyšších škol dětem a soustavným pronásledováním je donutí k vystěhování. Nedávno povolili cestu Pavlu Kohoutovi, který byl pozván do Rakouska jako režisér divadla a dramatik.

Někteří chartisté jsou komunisty, někteří nikdy nebyli v komunistické straně, např. prof. Patočka, Václav Havel, Ivan Medek atd.

O komunistech bývalých a v některých případech nevyléčitelných - napsal slovenský žurnalista Mňačko zajímavé a přiléhavé obvinění "I my jsme pronásledovali". V prosinci jeho článek byl otištěn v rakouském týdeníku Die Furche a přeložen ve Zpravodaji pro Čechy a Slováky ve Švýcarech.

Mladý Mňačko byl známým redaktorem Rudého práva a r. 1966 byl vyznamenán a označen za "zasloužilého umělce" a to všechno než napsal svou "Opožděnou reportáž", v které přiznal velké komunistické přehmaty a hříchy, překrucování pravdy, pronásledování a smutné následky teroru. Přirozeně, že musel utéct do Rakouska po sovětské invazi. Dnes sahá komunistickým kolegům na svědomí a přiznává se k vlastní vině: "Neustálé porušování lidských práv, mordování lidské důstojnosti, znásilňování všech svobod nejsou výsledkem ruského vpádu do Československa. Všechny tyto hodnoty pošlapaly okované boty už mnohem dříve. A to vaše boty, soudruzi Kohoute a Mňačko a Dubčeku a dokonce Kriegle. A mnohem brutálněji než dnes". Mňačko popisuje procesy a rozsudky smrti proti domnělým velezrádcům z poráženeckého občanského tábora. "Tu nezvedl ruku nikdo proti rozsudkům smrti, ani soudruh Mňačko, ani soudruh Dubček, ani soudruh Kriegel."

Popisuje vlastní zlom, kdy se "začal stydět zato, že nepatří k těm po nichž se šlape. Takové myšlenkové pochody byly hnací silou stále odvážnější opoziční činnosti pro většinu intelektuálů v Československu" (příchod jara).

Je to obvinění, na které se bývalým komunistům - a nevyléčitelným - bude těžko Mňačkovi odpovídat, poněvadž sám sebe nehájí a přiznává se, "i my jsme pronásledovali" na adresu těch, kteří se dnes dušují ve svobodném světě a poukazují na dnešní porušování svobody v Československu.

Soudy v Československu

Soudy neudělují tresty stejně: v Brně byli odsouzeni tři mladí lidé: dělník Petr Cibulka na tři roky devět měsíců, knihovník Libor Chloupek na dva roky a tři měsíce a učeň Petr Pospíchal na jedenáct měsíců, za to, že prý organizovali soukromé koncerty se zpěváky, kterým bylo zakázáno jakékoliv veřejné vystoupení. Mezi těmito zakázanými je zpěvák Hutka, který se nalézá v západní Evropě a kterému připravují přátelé v Kanadě turné. Jedná se o "one-man-show" a podrobnosti nám sdělil p. Šuchma z Ottawy.

Čistka ve straně

President Husák vyjádřil své obavy výboru komunistické strany, že r. 1979 budou se zhoršovat hospodářské poměry. Poukázal na špatné výkony v průmyslu, na špatnou disciplínu, na špatné výrobky.

Výbor se rozhodl pro čistku ve straně. K poslední došlo po r. 1968, kdy bylo vyhozeno na půl milion členů, z nichž někteří se činně zúčastnili pražského jara, ale stačilo, aby jimi projevili pouhé pochopení pro reformy, aniž by hnuli prstem. Nyní se bude uvažovat o každé legitimaci a posuzovat, čím přispěli k výstavbě státu a komunismu.

Poslední zprávy o chartistech

Spisovatel Václav Havel je v domácím vězení na své chatě na venkově. U jeho chaty si policie postavila dokonce strážní budku, aby měla Havla pod stálým dozorem. Spisovatele Havla nesmí nikdo navštívit a on sám může jít jen na nákup potřebných věcí. Jeho rozhovory jsou odposlouchávány a je policií sledován i když jde jen na procházku do lesa.

Ve Vídni dnes žije asi dvacet podpisovatelů Charty 77, kteří byli vypovězeni z Československa a jimž rakouská vláda poskytla asyl. Mezi nimi jsou dr. Jaroslav Krejčí, prof. filosofie, Ivan Binar, býv. učitel, a Ivan Medek, hudební dramaturg.

Zájem v USA o chartisty a postižené

P.E.N. American Center, ústředí v New Yorku, dává dohromady informace ze 48 zemí o stavu spisovatelů a vydavatelů, kteří byli uvězněni nebo vyřazeni z práce následkem svého psaní. Československá národní rada americká byla požádána, aby doplnila nebo opravila seznam postižených v Československu.

Přiložený seznam je rozdělen na několik kapitol. V první části jsou uvedena jména nám známá, o jejichž případech se mnoho psalo: dr. Jiří Hájek, spisovatel a básník Jiří Gruša, zatčen 7. června 1978, o jehož osudu není nic známo; historik Ivan Jirouš, odsouzený 11. dubna 1978 na 8 měsíců; technik Aleš Macháček, zatčený 25. ledna 1977 údajně za rozdávání zakázaných časopisů; divadelní ředitel Ota Ornest, odsouzený 18. října 1977 na tři a půl let za styky s cizinou, trest snížen po "veřejném doznání viny" a pokání; historička Věra Jiroušová, zatčena 14. ledna 1977 ve spojitosti s Chartou, žádné zprávy o jejím osudu; Jiří Lederer, odsouzený 18. října 1977 na 3 roky za "podvratnou činnost" par. 98.

V druhé části je seznam 13. "zakázaných" spisovatelů, kterým není dovoleno psát; mezi nimi jsou známá jména: Jaroslav Seifert, Ludvík Vaculík, atd.

Dále, je uvedeno 57 jmen spisovatelů, kteří jsou čas od času vyslýcháni a pronásledováni různým způsobem, mj. Václav Havel, Ladislav Hejdiánek, Jiří Hanzelka, Rud. Battek.

Na černé listině je 56 jmen těch, kterým není dovoleno publikovat. Po odečtení jmen, která se opakují, nicméně P.E.N. udává na sto jmen postižených a táže se nás na jejich osud.

Království hamburgů

Začneme životopisem Ray Kroce, syna českých krajanů, který se narodil v předměstí Chicaga v Oak Parku. Ve své životopisné knížce se zmiňuje pouze jednou o svém českém původu, vlastně oba rodiče se narodili v Chicagu. Dědeček s babičkou pocházeli z Čech, byli nesmírně šetrní a pracovití. Tím jejich kapitola končí.

Otec byl zaměstnán u Western Union, matka dávala hodiny na piano, aby rodině přivydělala. Večer se často zpívalo a koncertovalo, navštěvovali je přátelé, pěstovala se rodinná muzika. Mladý Ray chodil do high school, ale učení ho nebavilo, ani nedokončil školu. Vždy se zajímal o možnosti výtvarného, rád se stýkal s lidmi, byl hovorný a podnikavý a projevoval vždy velký optimismus a chuť do života.

Stal se cestujícím a během svého života poznal neúspěch, různá zklamání, ale nikdy se nedal zdeptat a hned vzápětí podnikal něco jiného. Po léta prodával firmám papírové pohárky do restaurací a mlékáren. Později vrhal se na jiné pole, prodával multimixers do restaurací a tímto způsobem poznal v Kalifornii podnik bratří Mac a Dick McDonalds, kteří měli svůj obchod s hamburgry v San Bernardino. Prodávali je jednu-desetinu libry masa za 15 centů, k tomu byly brambůrky French fries. Ray Kroc s velkým zájmem pozoroval jejich způsob výroby a zdálo se mu, že by se dal rozšířit tento podnik na další prodejny. Správně

odhadl, že je výhodná doba drive-in restaurants a že laciná, rychlá jídla jsou populární. Podepsal s McDonalds smlouvu na deset let, později to bylo prodlouženo na 99 let. Bratři McDonalds si ponechali oblastní právo ve státech Kalifornie a Arizona, Ray Kroc měl "franchise" na celé Spojené státy, vyjma Cook County v Illinois, kde koncesi odprodali firmě Frejlach zmrzlinářům za \$5,000. Právo vykoupil Kroc za \$25,000, poněvadž nemohl připustit, aby nezískal tento obvod ve svém rodišti.

Zakládaly se restaurace McDonald po celých Spojených státech. Kroc popisuje obchodní nezdary, různé problémy, jak je řešil. Mnoho záleželo na lídech, kterým prodal koncesi, aby si založili novou stanici McDonald. Kroc mnoho riskoval, byl však velice pozorný, bystrý, a dovedl odhadnout situaci a tak po těžkých začátcích podnik se rozrůstal. V době začátku r. 1955 stála koncese, zakoupení povolení atd. \$950. Za deset let stála \$61,500 a dnes, s ostatním vydáním při zařizování, \$200,000.

Kroc začínal se 4. obchody. R. 1976 bylo 4,000 prodejen ve Spojených státech a v cizině. V několika letech doufá, že restaurací bude 5,000 a že se budou nalézat i v Japonsku. R. 1976 celkový příjem obnášel 1 bilion dolarů, po zaplacení daní byl čistý výtěžek 100 milionů dolarů, hodnota 500 milionů.

Sedmdesáté narozeniny oslavil Kroc s velkou slávou. Ač nevyhodil ani high school Dartmouth College mu udělila čestný doktorát. Bylo mu veřejně děkováno za jeho dobročinnost. Založil Kroc Foundation v jižní Kalif., kde vědecký lékařský výzkum mu vede jeho bratr Dr. Robert Kroc. Daroval 7 milionů dolarů na dětské nemocnice St. Jude, Children's Memorial a Passavant v Chicagu, přispěl na hudební festival v Ravinii, na zoologickou zahradu v Lincoln Park, zlepšení věznice v Cook County atd.

Ray Kroc je po třetí ženat. S první manželkou se oženil ještě byl nezletilý, žili spolu 35 let, vychovali dceru, která je provdaná. Manželství ztroskotalo na neshodách v jeho obchodním podnikání, na finančních výkyvech, které způsobil. Nyní žije s třetí ženou Joni ponejvíce v Kalifornii, ač hlavní úřadovna McDonald je v Oak Brook, předměstí Chicaga.

Hamburgry na Olympijských hrách

Kanadská odnož McDonald Corporation of Canada se již několik let zajímá o povolení uvést americké hamburgry do Sovětského svazu. Po úspěchu ředitelství Coca Cola, jiní podnikatelé se ucházejí o sovětskou přízeň. Konečně se kanadským zástupcům zdánlivě podařilo získat povolení otevřít jednu prodejnu r. 1979 a pět do r. 1980. I to se považovalo za úspěch, ač původně kanadští měli na mysli zavést 250 až 500 prodejen v Sovětském svazu. Američané jsou nevyčerpitelnými optimisty a vše by řešili po americku, lákají je neodolatelně možnosti rozlehlé země. Chtěli prodávat v Moskvě hamburgry, jenomže Moskva není Montreal, kde se prodávalo na olympiádě 7,000 hamburgerů za hodinu.

Z vyjednávání však sešlo, když Američané trvali na tom, že musí mít kontrolu nad jakostí masa a že by si dopravovali letecky denně zásoby hovězího. Rusové prohlásili, že jejich maso je dost dobré a na tom vyjednávání uvízlo.

Konkurenční firma Burger King se též ucházela o povolení, ale ustoupila, asi ze stejných důvodů. Pak se o prodej na olympijských hrách zajímala rakouská firma Wienerwald.

Zájem o hamburgry popudil asi sovětské úřady, poněvadž jejich poslušný tisk se najednou obrátil veřejně proti McDonald, ostře kritizoval jakost a vyděračný kapitalismus vůbec. Kritizován je i původce Ray Kroc, je obviňován z nevládního počinání za války, za ovlivňování veřejného mínění ve Spojených státech, z placení mzdy pod stanovené minimum, z používání udavačů proti zaměstnancům, atd.

Z toho všeho usuzuje americký pozorovatel v Moskvě, že Sovětský svaz má v úmyslu zamítnout všechny nabídky a zakázat americké hamburgry na olympijských hrách.

Výzva ČSNRA

1. ledna 1979.

Vážení přátelé:

uplynul další rok, již desátý okupace Československa Rudou armádou. Byl to rok výročí slavných i nešťastných událostí v našich dějinách. Minulý rok ani předcházející leta nepřinesly velké změny, které by dávaly jasný důvod k naději na brzkou svobodu lidu Československa. Je však situace beznadějná?

Jistě že ne. Okupační režim je dnes udržován pouze policií, strachem a karieristy. Po srpnových i dřívějších zkušenostech občané ve vlasti poznali, co komunismus vlastně je a že podstatné změny jsou možné jen po změnách světových a v Moskvě. Ani v Rusku se vývoj nezastavil. Ani tam již informovaní lidé nevěří tomu, co jim komunistická strana k věření předkládá. Disidentské hnutí, byť tvrdě potlačované, protkalo již nejen řady intelektuálů, ale je chápáno i dělníky. V Československu zahájila Charta 77 novou etapu vnitřního vývoje. Cílem čsl. občanů nemohou být v dané situaci maximalistické požadavky, ale občanské svobody alespoň takové, které poskytují vládnoucí režimy v Polsku a Maďarsku.

Pro Československou národní radu americkou byl poslední rok, jako všechna leta minulá, rokem drobné, usilovné práce. Je to práce marná a zbytečná? Je to minimální morální povinnost všech uvědomělých protikomunistů českého a slovenského původu v US! Tudiž i Tvoje!! Jasně důsledky činnosti Rady se projeví především účastí předsedy Rady generála Dr. M. Ferjenčíka i jiných zástupců Rady na různých jednáních jak v Bílém domě tak na State Department. Sestra Faltusová soustředila velký materiál o přečinech proti lidským právům v ČSR, který pak roztrídila, dokumentovala a přeložila do angličtiny, takže vládní delegace Spojených států měla dostatek dokladů při Bělehradském jednání o plnění mezinárodních dohod z Helsinek. Důsledky Bělehradské konference ovlivnily i volby v západní Evropě, neboť kdo může věřit "lepšími komunistům", když si stejně jezdí pro rozkazy do Moskvy? Hodně práce věnoval též zahraniční výbor Rady otázce stále rozdělených rodin a za pomoci některých US senátorů bylo dosaženo sloučení některých rodin. I zde byla ses. Faltusová neaktivnější. Osobním stykem s americkými politiky, dopisy na patřičná místa, resolucemi, manifestacemi, oslavami, články velmi informativním "American Bulletin" udržuje Rada otázku Československa neustále živou. Když se před 40 lety jednalo o Československo, prohlásil angl. min. předseda N. Chamberlain, že jsme "malou zemí, o které nikdo nic neví". Naše Rada se snaží o to, aby americkým politikům i občanům úděl Československa za těch 40 let byl stále připomínán. I denní tisk a Rada Svobodného Československa pracují ve stejném směru.

Každý z vás, členů Rady, podílí se na této činnosti - byť i jen zlomkem společného úsilí. Příspěvky a finanční dary, účast na akcích, osobní propaganda a vysvětlování, aktivní členství v Radě je již čin, z kterých se skládá celé naše hnutí. Každý jsme členem několika krajanských organizací, ale jen naše Rada se plně věnuje i politickým cílům. Ty lze definovat velmi prostě: zajišťování US demokracie a svobody a pomoc při obnově humanity a demokracie v naší staré vlasti.

Rada ovšem musí mít co nejširší členskou základnu z lidí politicky myslících, jímž není osud US, svobodného světa a Československa lhostejným!! Členům předsednictva Rady, členům jejího zahraničního výboru i představitelům oblastí a

odboček je popřáno sluchu US politiků i oficiálních míst, protože vyjadřují mínění členstva, které se kryje s ideály, z nichž vznikly jak Spojené státy tak Československo. Proto Vás žádáme, abyste osobním příkladem a vlivem přivedli do naší organizace další Američany československého původu, kteří chtějí, aby jak zde tak v ČSR vládli moudří lidé demokratického cítění. USA získává každoročně svými nejlepšími vědci velká uznání v Nobelových cenách, ale potřebuje ty nejlepší lidi i v politice.

Chceme, aby aspoň umělci a vědci v ČSR mohli svobodně tvořit, myslet a psát. Proto tato výzva k Vám na rozšíření našich řad, protože pomoc Čs. národní rady americké Čechům a Slovákům v Československu byla již po 60 let jen k jejich prospěchu. A musí být i nadále!

Přejeme opravdový zdar této práci do r. 79 i dalších let a tím uspokojení všech spolupracovníků.

Za organ.
Eduard Dellin

Za předsednictvo:
Dr. Mikuláš Ferjenčík

Zpráva z předsednictva

Schůze se konala v úterý dne 9. ledna v místnostech Rady. Omluveni: br. Krákora, Kalkus, Jakl a ses. Kovářová. Schůze byla zahájena v 6:45. Předsedal br. Mikuláš Ferjenčík a bylo mu upřímně gratulováno.

Zápis schválen. Ses. Langová předkládá finanční zprávu za uplynulý rok a zprávu za úřadovnu. Při stále stoupajících cenách je chvalitebné, že neutrpěla činnost Rady a že dokonce přebývá menší obnos \$800. Máme co děkovat zčásti úrokům z daru Olgy Vondráčkové a zvýšené činnosti chicagské oblasti, která odevzdala v minulém roce \$5,000.00, výkonnosti úřadovny za vedení ses. Langové, různým akcím, např. nálepkové atd. Též se poukázalo na úspěšné podnikání odbočky Washington a politické akce odb. Los Angeles. S politováním se však konstatovala stagnace v New Yorku, kde úmrtím předsedy Dr. Buška, tajemníka Dr. Lexy i dalších členů odbočka Long Island se neproказuje žádnou činností. Jen br. Jan Babinec vždy věrně svolá oblast k uspořádání slavností k 28. říjnu a 7. března.

K otázce založení při odbočkách zvláštního výboru proti diskriminaci Čechů a Slováků ve Spojených státech další odbočky projevíly svůj zamítavý postoj, včetně chicagské oblasti.

Washingtonská odb. zaslala v prosinci \$1,000 na sociální práci Rady.

Czechoslovak American Education Council ve Washingtonu upozorňuje na "tax deductible" daňové výhody a na svůj budoucí program. Prvním členem "čestného výboru" je p. Jacob Beam, býv. velvyslanec v Sovětském svazu a Československu. V minulém roce přispěla CAEC na čs. stolicí na chicagské universitě, na financování publikace Milady Hornové "Czech Readings and Conversation Drills" a na monografii o Palackém prof. Schwarzenberga.

Ses. Faltusová, jako obvykle, zaslala kopie své korespondence na americké úřady a kongres, různé texty kongresní komise, (Heisinské dohody), zprávy tisku atd.

Dr. Schwarzenberg napsal poděkování za "Prodanou nevěstu" a zprostředkoval, aby byly tlumočeny naše díky za krásné představení.

Ses. Vrázová předkládá číslo Spektrum s článkem "Češi v Chicagu", který napsala pro časopis amerického velvyslanectví v Praze, který je rozesílán na 6,000 adres.

Dále, předkládá výroční slavnostní číslo United Nations Association v Chicagu k 30. výročí podepsání Deklarace, v kterém byly Radě věnovány dvě strany. Článek o Chartě a

Československu napsala ses. Vrázová. Článek je výstižně ilustrován kresbami našich nálepek. Je tu možnost získat počet výtisků pro naši publicitu.

Sestry Vrázová a Langová podaly zprávu o velkých plesových přípravách dne 3. února v Continental Plaza hotelu. Výlohy jsou velké a budou, doufáme, kryty navíc programovou knížkou. O ples se jeví zájem hlavně u těch, kteří navštívili loňský ples v Drake hotelu.

Br. Dellínův dopis za organizační výbor je uveřejněn na str. 5. Věstníku.

Z oblastí a odboček

Debutantky XXVIII. výročního plesu Oblastního výboru ČSNRA v Chicagu

Na letošním reprezentačním plesu Oblastního výboru ČSNRA, který je pořádán v sobotu dne 3. února v plesové síni Wellington hotelu Continental Plaza v Chicagu budou společností představeny dívky z rodin českého a slovenského původu: Debbie Fajnorová z Westchestru, Patricia Kraupnerová z Chicaga, Judy Kukrálová z Riverside, Kathleen Lobnová z Lyons, Kim Nepřašová z Berwynu, Lelia Roubalová z Mount Prospect, Marcela Švehlíková z North Riverside a Kristína Wolfová z Orland Parku. Dívky s tanečníky: Davidem Cameronem, Markem Dmitrukem, Mikem Košťálem, Jackem Kubíkem, Vaynem Krupou, Janem Schwarzenbergem, Josefem Škachem a Paulem Valáškem předtančí polonézu v nastudování dr. Mojmíra Viktorina.

Sponsorství této významné události našeho společenského života přijali senátor Charles H. Percy, Adlai E. Stevenson a členové Kongresu Spojených států - Frank Annunzio, Edward Derwinski, Henry J. Hyde a dr. Ján Papánek, poslední velvyslanec svobodného Československa u Organizace Spojených národů.

Přípravy plesu za vedení předsedkyně Vlasty Vrázové, plesového výboru a laskavé pomoci dobrovolných pracovníků jsou již v plném proudu. Místopředsedou plesu je František Kalkus a Milada Ferjenčíková, tajemnicí Marie Langová.

Členové tanečních skupin: Beseda, Klub Domov a Moravská kulturní společnost již pilně nacvičují. Letos předvedou v našich krásných původních krojích za doprovodu proslulého orchestru F. Bentelera polku z opery Prodaná nevěsta od hudebního skladatele Bedřicha Smetany.

Zahájení plesu v 8:00 hodin večer americkou a naši státní hymnou v podání orchestru F. Bentelera v plesové síni Wellington hotelu Continental Plaza jistě velkou měrou přispěje k slavnostnímu rázu.

Orchestr F. Bentelera, proslavený svým programem, který uslyšíme v 10:15, nám bude též zpřijemňovat tento významný společenský večer vybranou taneční hudbou. Cena plesového lístku včetně večere je \$30.00.

Cocktaily budou podávány od 6:00 hod. večer, večere v 7:30 hod. večer.

Reservace stolů zařizuje a další informace podá úřadovna ČSNRA, jejíž telefonní číslo je: 656-1117.

Na přání mnohých zájemců bude vypraven autobus, který za poplatek \$4.50 vás pohodlně na ples dopraví a opět přiveze zpět.

Doufáme, že za pomoci vašeho opravdového zájmu a hojně účasti náš letošní XXVIII. výroční ples se stane skutečně významnou událostí našeho společenského života v Chicagu.

F.U.

Odb. "Portland", Oregon

Odbočka v Portlandu měla minulého roku velmi dobrou činnost za vedení ses. Gene Jacksonové. Odbočka je členem místní organizace národnostních skupin, která pořádá v létě Folkfest, na kterém odbočka má stánek "Čechoslovakia", který budí velkou pozornost návštěvníků, vedoucí nestačí obsluhovat návštěvníky. Odbočka byla nucena si vypůjčit 1500 dolarů na zakoupení zboží, které prodala s dobrým výdělkem. (Poslala z toho 200 dolarů na ČSNRA do Chicaga).

Václavské posvícení bylo organizováno skutečně po našem. Člen farmář k tomu vykrmil 9 hus, které sestry zpracovaly s knedlíky a zelím.

Dne 28. října pořádala důstojnou oslavu, na které promluvila a předčítala výběr z děl Karla Čapka Mrs. Norma McFadden z university Eugene.

Na valné hromadě v listopadu byli zvoleni: předsedkyně Gene Jacksonová, místopředseda Larry Oberigner, jednatelka June Zdvihalová a pokladník Joe Hudec.

V prosinci byla opět úspěšná "Mikulášská". Minulého roku delegace odbočky zajela do Eugene, aby tam oslavila výročí 80. narozenin br. Leopolda Pospíšila. - Br. John Martin se podrobil vážné operaci, ze které se dobře zotavuje. Ses. Gene Jacksonová s manželem zajela na valnou hromadu do Vancouver v Kanadě, aby byly udrženy přátelské styky. Vedou to tam velmi dobře. Potěšující okolností v Portlandu je, že nověpřijetí se zařazují do práce v odbočce.

IN MEMORIAM:

Prosinec 1978

- K prvnímu výročí úmrtí své dlouholeté členky, sestry Boženy Němečkové, věnuje Čs. ženská národní rada v exilu, Chicago, IL \$100.00
- K uctění památky zes. s. Lady Svrčkové, místopředsedkyně odbočky Západní předměstí, a s. Stelly Vlčkové, věrné členky odbočky Západní předměstí, věnuje s. Vlasta Vrázová, IL \$50.00
- K uctění památky zes. s. Lady Svrčkové, věnuje pí. Jarmila J. Kracíková, CA \$20.00
- In Memoriam dcerušky Dašenky Pachnerové - k 16. výročí úmrtí věnuje Alice Pachnerová, IL \$20.00
- K uctění památky svého zesnulého manžela p. Antonína Rohela, věnuje Emilie Rohelová, IL \$20.00
- K uctění památky zesulé p. Olgy Hurbanové, věnuje pí. Sophia Šalma, NY \$10.00
- K uctění památky zes. s. Pavly Janečkové, věnuje Jiřina F. Hacklová, členkyně odb. Západní předměstí, IL \$15.00
- K uctění památky zes. s. Stelly Vlčkové, věnují manžel. Plevovi, IL \$10.00

Leden 1979

- K uctění 3. výročí úmrtí p. Břetislava Vaňka, věnuje manželka Božena, IL \$20.00
- K uctění památky milého přítele Anthony Vlčka věnuje p. Josef Kadal, SD \$10.00
- K uctění památky zesulé dcery pí. Mařenky Jurčíkové věnuje maminka pí. Marie Kolářová, IL \$10.00

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Prosinec 1978

American Czechoslovak Ladies Club, Miami, FL	\$50.00
Miles S. Halouzka, Argentina, S.A.	\$50.00
Slovak Gymnastic Union Sokol U.S.A., NJ	\$25.00
John W. Golosinec, Edq., IL	\$25.00
John G. Ševčík, IL	\$25.00
Mr. and Mrs. Ladislav J. Hanke, MI	\$20.00
Mr. Josef Černý, IL	\$20.00
Anthony Bartos, NY	\$10.00
Michael Klicka, RI	\$10.00

Leden 1979

Mr. and Mrs. Joseph F. Kalabza, FL	\$25.00
Mr. and Mrs. V. J. Machacek, CA	\$20.00
Augustin Hering, IL	\$15.00
Mr. and Mrs. John Filipek, CA	\$15.00
Ladislav Matousek, IL	\$13.00
Ms. Eleanor Lonek, IL	\$10.00
Mr. and Mrs. Ludwig Pfeifer, OR	\$10.00
Mr. V. A. Maudr, TX	\$10.00

Ivan Medek o Chartě a Chartistech

Ve Vídni, v zemi, která mu poskytla politický exil, napsal Ivan Medek úvahu o Chartě 77, kterou končí těmito slovy:

"Charta 77 není romantickým revolučním gestem. Je naopak výrazem určitého smyslu pro politickou realitu. Poprvé se zde spojili lidé nejrůznějších povolání, přesvědčení, směrů a vyznání, aby nastavili zrcadlo vládnoucímu režimu i celé společnosti. Pokus stále přesvědčovat a mravním nátlakem donucovat vládu, aby plnila alespoň své vlastní zákony není nikdy zbytečný, i když má přirozeně v každé společnosti jen určitou možnou podobu. Totalita je totiž politicky teoretický pojem. V absolutním smyslu nemůže existovat. Vždycky je možno proti ní něco dělat. Je to samozřejmě riskantní. Ale za cestu ke svobodě se musí platit vždycky a všude.

Charta 77 se nepokouší sjednotit myšlení lidí a zbavit je jejich přesvědčení a odpovědností. Naopak. S tolerancí, která je znakem svobody přináší určitou perspektivu sjednocující nejrůznější myšlenkové proudy ke společnému cíli. Skutečnost, že za pokus o jeho dosažení přinášejí stejné oběti křesťané, liberálové, socialisté i bývalí komunisté je důkazem, že společnost v Československu žije, bez ohledu na vnější zdání lethargie a únavy.

Je-li hoden svobody jen ten, kdo je schopen a připraven za ni platit, pak je Charta 77 také výzvou ostatnímu světu. Protože svoboda je nedělitelná a nikdo nemůže být svobodný, nepracuje-li zároveň pro svobodu druhého. Neměli bychom na to zapomínat především my, kteří musíme žít mimo domov. Třicet let, deset let, několik měsíců. Nikdo nevíme, jak dlouho ještě. Někdy jsme neklidní a naše diskuse jsou neinformované a mnohdy jim chybí i dobrá vůle. Ale nejde o to, kdy a zda se vrátíme, ale o to, abychom se kdykoliv mohli lidem doma v Československu podívat do očí."

CLEVELAND, OHIO

Tradiční VIII. reprezentační ples
v sobotu dne 10. února, v moderním sále
STOUFFER'S INN ON THE SQUARE

Vstupné včetně večeře \$18. Předsedou plesu je br. Stan. Maršík. - Vstupenky: Janko Miňo 779-7415 a Zdeněk Pražák 221-7348.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

436

27. 3. 79

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois